

SAMLAREN

TIDSKRIFT UTGIFVEN

AF

SVENSKA
LITTERATURSÄLLSKAPETS
ARBETSUTSKOTT

TRETTIOSJÄTTE ARGÅNGEN

1915

UPPSALA

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG 1915

När Lidner gjorde konkurs.

Af

Johan Flodmark.

“Samlaren“ har med rätta, synnerligast i de senaste årgångarna, ägnat mycken uppmärksamhet åt den märkliga personlighet bland raden af Sveriges skalder, som af Tegnér på ett träffande sätt betecknats som “en rik men sönderbruten harmoni“. För att i min mån bidraga till kunskapen om och därmed äfven till karaktäristiken af Spastaras sångare, sådan han framträdde i all sin svaghet som människa, önskar jag här få, med stöd af ett par hittills obeaktade urkunder, påvisa några kännetecknande drag ur hans lefnadsomständigheter.¹

Den 29 juli 1786 ingaf “Philosophiæ Magistern“ Bengt Lidner till Stockholms rådhusrätt en så lydande skrifvelse:

Sjuk och betagen alla utvägar at för det närvarande kunna förnöja mine Creditorer, som nog omänskligt börja at anfalla mig, och det til och med på sjuksängen, vågar hos Högädle Rådhus Rätten i största ödmjukhet jag anhålla at genom Beneficium Cessionis Bonnorum från alt mine Borge-närers vidare kraf befriad varda. Det är sant, at hvad min egendom angår så är den intet, som äfven härmedelst edligen af mig bestyrkes: men ingen kan förbindas at gifva öfver hvad han har, eller at afstå hvad han icke äger.

Mine olyckor äro större än törhända någons som för[e] mig nödgats skrida til detta steg: ty sedan jag använt min egen lilla förmögenhet til at förskaffa mig nödige kundskaper för at kunna blifva en nyttig medlem i

¹ Konkurshandlingar i Stockholms rådhusarkiv.
Samlaren 1915.

Staten, och äfven i det afseendet gjort en utrikes resa, så finner jag mig vid min återkomst til mit Fädernesland så sjuklig och svag, at jag til bärgning af mit lif och nödvändige medicamenters förskaffande är nödsakad at försätta mig i skuld. Detta sjukliga tilstånd har nu nästan oafbrutit fortfarit i 4:ra års tid, hvarigenom jag blifvit alt vidare fördjupad i denna skuld.

Tidehvarfvot är för uplyst, I, Mine Herrar, för ovälduge Dommare at neka, och mine Creditorer måste ännu hafva en gnista qvar af människokärlek at villfara denna min anhållan, för skulder hvilka jag varit tvungen at göra, så framt jag ej sjelf velat svälta mig til döds, och i thy fall gjort mig saker til det ohyggligaste af alla brott, sjelf-mord.

Framhårdar med Djupaste vörndnad
Högädle Rådhus Rättens
ödmjukaste tjenare
Bengt Lidner.¹

Bland de bilagor, som åtföljde hans cessionsansökan, märkes först Lidners uppgift på skulderna (af "egendom" fanns "Intet" enligt hans beedigade försäkran), hvilka uppgingo till en summa af 349 rdr 32 sk. specie, allt efter följande specifikation:

Källarmästaren Lenning 75 rdr, fru Dahlman 25: —, fru Holding 23: —, grosshandlaren Clevert 20: —, m:ll Carlberg 16: 32, "diverse löpande sedlar, hvar[s] innehafvare jag ej med visshet vet" 150: —, smärre skulder 40: -

Märkligast är vinskänken Fredrik Lennings fordran.

Den illustreras först af en på "Magistern" Herr Bengt Lidner ställd specificerad räkning på förtäring dag för dag från och med d. 10 juni till och med d. 30 juli 1786. Den dagliga ransonen bestod vanligtvis af kaffe och bröd (3 sk.), mat till middag och afton (14 sk. 8 rst.) samt för det mesta 2 buteljer öl, om än poeten-källargästen ibland kunde åtnöja sig med blott 1 butelj (en gång hade han emellertid inmundigat 3 st.). Stundom tillkom äfven tobak. Till omväxling med kaffet hände det, att "tevatten" och bröd (2 sk. 6 rst.) blef rekvirerad. — Vidare upptager räkningen "7 wäckors Kammarhyra med uppässning" à 24 sk. (3 rdr 24 sk.) samt "betalt för Stockholms påsten i 7 wäckor" (21 sk.).

¹ Endast namnet egenhändigt. Nedtill är af annan hand antecknadt: »Bor på Blasieholmen vid Torget på Källaren».

På räkningens slutbelopp 22 rdr 19 sk. 2 rst. hade blifvit afbetaldt 3 rdr. Alltså återstod 19 rdr 19 sk. 2 rst.

Lennings andra fordran, ehuru till tiden den äldsta, utgjordes af en revers på 40 rdr sp., som Lidner hade utfärdat redan d. 13 juni 1786 till betalning "en månad efter dato". Då förbindelsen ej blef infriad inom förfallotiden, presenterades den i k. slottskansliet den påföljande 19 juli — således medan Lidner ännu bodde hos Lenning och tio dagar senare ingaf skalden sin cessionsansökan.

För öfrigt företeddes af Lidners utställda reverser en till grosshandlaren Lars Clever, dat. Dalarön d. 14 april 1780 å 20 rdr banko, och en d. 12 maj 1784 å 5 rdr sp., för hvilken senare P. Scholander¹ stod i borgen, samt en annan å 16 rdr utställd d. 3 juni 1783 till revisorn Gustaf Nordman.

Den 7 augusti, då Lidner till sitt ombud förordnat häradshöfdingen Claes Magnus Scherping, hördes borgenärerna och beviljades offentlig stämning till d. 5 februari 1787, hvarvid endast de tre ofvannämnda bland dem kommo tillstädes och afgåfvo sina fordringar.

Först d. 30 juni 1788, således nära två år sedan skalden förklarar sig insolvent, föll "Borgmästares och Råds dom uti af- och företrädestvisten emellan Philosophiæ Magistern Höglärde Bengt Lidner och hans Borgenärer". Den lydde sålunda:

Alldenstund Magister Lidner med något bevis icke styrkt sin sjuklighet eller uppgifvit några andre olyckshändelser, hvarifrån hans gäldbundna tillstånd kunnat härröra; fördenskull pröfvar Rådhusrätten, i förmågo af 14 § 2 mom. uti kongl. stadgan af den 26 augusti 1773 om af- och företrädes- samt boskillnads- och urarfvatvister, det skall Lidner med hvad han nu äger eller framdeles ärfva och förvärfva kan samt med sin person vara sine borgenärer, hvilka den sökte förmånen honom bestridt, ansvarig till dess de sin betalning till fullo erhållit.

Därefter blefvo de tre nämnda borgenärernas fordringar till af dem angifna belopp fastställda.

¹ Förmodligen den af Lidners vänner, som K. WARBURG omnämner i sin Lidnermonografi (Sthm 1889) sid. 159 och hvilken han, att döma af de där citerade förnamnen, oriktigt antagit vara en dennes namne.

Utsikterna för dem att någonsin kunna utfå sina resp. tillgodohafvanden voro tydligtvis ytterst minimala, för att inte säga hopplösa.

*   *

Emellertid hade i den vilsekomne skaldens lofnadsförhållanden inträffat en tilldragelse af för honom djupt ingripande betydelse. Sedan han på hösten 1787 företagit en resa till Finland och där på olika tider och ställen besökt — kanske rättare hemsökt — några vänner och bekanta och hvarunder han fann för godt att utsträcka vistelsen så länge som möjligt, bereder han en dag dem alla en stor öfverraskning. Oaktadt de mest bedröfliga ekonomiska omständigheter, under hvilka han framsläpade sitt lif, och utan tanke på det oerhörda ansvar, han därmed drog öfver sig, ingår han förlofning och en tid därefter giftermål med fröken Eve Jaquette Hastfehr, fyra år äldre än han själf. Det är knappast möjligt att hon varit i okunnighet om oförmågan hos den man, med hvilken hon ämnade förena sina öden, att bereda henne en om inte bekymmerfri så dock dräglig existens. Alltnog, hon älskade innerligt Spastaras sorglöse skald och förblef för honom städse en allt försakande och uppoffrande maka intill hans död.

Två år efter det Lidner lämnat Stockholm återkom han dit sjuk och fattig. Enligt 1790 års mantalslängd (upprättad på grund af mantalsuppgifter från oktober eller november föregående året) bodde "Skrifvaren" — i stället för "Secreteraren", som blifvit öfverstruket — Bengt Lidner då i nuvarande nr 10 Köpmangatan. Hans ålder angifves oriktigt till 28 år under det att frun lika orätt säges vara 27 år.¹ För öfrigt är om L. antecknad: "Utan engagement och lön, och för detta Konungens pensionaire. Utskylder tillsammans 4 Rdr 29 sk. 1 rst. Concours". (Det sista syftande på hans cession från 1787.)

Knappast är skalden återkommen från sin finska resa och vederbörligen — om nu detta uttryck är härvidlag användbart — installerad i sitt nya äktenskapliga hem, förrän nöd och armod träda inom

¹ Dessutom en piga — 25 år.

dess dörr. På nytt begynner då kringskickandet af tiggARBref till olika personer. I främsta rummet besvärAs den så ofta förut anlitade och till hjälp outtröttligt beredvillige Nils von Rosenstein, och så pantsättes åtskilligt ur garderob och af bohag, hvarjämte samtidigt utfärdAs reverser.

Det fanns egentligen blott en person, som mot hypotek af olika slag visade sig tillmötesgående för att afhjälpa Lidners behof. Den hjälpsamme mannen var — en exekutionsbetjänt Nils Sjöborg. Som intyg härför må följande skuldsedel med tillhörande efterskrift tjäna:

Til Sedelhafvaren betalar undertecknad fyra Månader efter dato en Summa stor: Sextjo åtta Rdr Specie å Sex procent, som härmed reverseras, hvarföre valuta bekommit. Stockholm d. 9 November 1789. Säg. 68 Rdr Specie.

Bengt Lidner.

HypoticerAs härmed min firsittsiga vagn hos Hökaren Göthman stående til Herr Nils Sjöborg at i behåll äga för undfående Lån 68 Rdr Specie. Stockholm d. 9 November 1789.

Bengt Lidner.

Det må väl väcka förvåning, att den utfattige poeten kunnat vara ägare af en sådan öfverflödsartikel som ett åkdon (med tillbehör, som här nedan skola omnämnas). Månne denna omständighet skulle kunna förklaras af hans mycket omtalade passion för åkning, som i något obehakadt ögonblick förledt honom att lägga sig till med en så pass dyrbar persedel, till hvilken omkostnad naturligtvis äfven kom hyra för häst, kanske äfven kusk för hvarje gång vagnen kom till användning?

Sju månader senare räcker ånyo den människovänlige exekutionsbetjänten Lidner en hjälpsam hand, som af följande skrifvelse utvisas:

Till Herr Secreteraren Bengt Lidner förhyrer jag Nils Sjöborg ett grönmålat Utdrags Sängställe i godt stånd med alt tilbehör, och äfven med rött och hvitt Cattuns omhänge, parad-täcke, Kappor och tak; emot en Öfverenskommen hyra af Tolf skillingar hvarje Månad: Dock ej längre än til den sista nästkommande September: Och i händelse nämde Säng med alt dess tilbehör skulle på ett eller annat sätt förfaras eller skadas, ärlägges full betalning derföre med Elova Riksdaler Tjugufyra skillingar Specie genast.

Med detta Contract förklarar jag Bengt Lidner mig nögd, och förbinder mig det til alla delar ovägerligen upfylla. Til visso är häraf 2:ne lika lydande Exemplar uprättade och egenhändigt underskrifne i Stockholm den 7 Junii 1790.

Bengt Lidner.

Ofvantill å den i vederbörligen bevitnad afskrift företedda handlingen är antecknad, att densamma blifvit presenterad i k. slottskansliet d. 12 november 1790, hvarjämte på baksidan finnes annotation om att en månads hyra vore erlagd med 12 sk. samt intyg af N. Sjöborg att "Omhänget är återbekommit och Sängstället betalt med 3 Rdr 24 sk."¹

Samtidigt fick den beträngde skalden åt hjälparen afgifva en så lydande förbindelse:

Til Sedelhafvaren betalar undertecknad en Summa stor: Älfva och en half Rdr Specie, för et Grönmålat Sängställe med dess röda och hvita Cattuns omhänge; som inom trenne veckor jag mig förbinder at betala. J annor händelse äger Sedelhafvaren rättighet, samma Säng at återtaga för ofvanskrefne Summa. Stockholm d: 7 Junii 1790.

Säg.: 11 1/2 Rd Specie.

Bengt Lidner.

Därefter följer samma anteckning om återställandet af sängomhänget m. m., som här ofvan blifvit anford.

Men på sidan om dessa transaktioner fortfor Lidner att tid efter annan hos Sjöborg pantsätta man vore frestad säga rubb och stubb af såväl sin som hustruns garderob, ända intill det allra intimaste, samt annat bohag, öfver hvilket allt specifikation här nedan skall följa.

Ett dylikt förfarande kunde ju inte gå i längden — och så var vår skald omsider ånyo mogen för cession.

¹ På handlingen finnas i marginalen bl. a. följande anteckningar:
 »Wennerström & Lindstam» (antagligen två kräfvande slottskanslibetjänter).
 »Til d. 19 Novemb. Kl:n 10».
 »Parterne stå under förening» (= öfverenskommelse).
 »Til d. 29 Novemb. Kl:n 10».
 Samt längst ned:
 »Sjöborg sökande» (för att utfå sitt tillgodohafvande?).

Den 31 januari 1791 inlämnade han således för andra gången till rådhusrätten en ansökan af följande innehåll:

Högädle, Ädle och Högaktade Herrar Borgmästare och Råd.

Som jag genom mig öfvergångne utmätningar blifvit aldeles utblottad, med Lagsökningar samt dageliga Kraf svårligen öfverhopas och uti nuvarande dyra tiden, utan lön, med Hustru och Barns försörjande, finner mig uti den svåra belägenhet, att jag icke nu, efter min gladaste önskan, ser mig i stånd på en gång att min skuld kunna betala, derest icke Mine Herrar Creditorer skulle täckas lämna mig något anstånd; ty nödsakas jag hos Högädle Råd HusRätten sådant tillkännagifva, med anhållan att samtelige mine Herrar Creditorer på en gång må varda kallade för att häröfver höras och sig utlåta, samt mig thereafter, och i händelse af mötande ovillja, Gunstigt tillåtas, att till them på en gång få afstå min egendom, för att från theras vidare kraf varda fri. Förteckningar öfver gäld och tillgångar vidfogas, under förbehåll att framdeles närmare få upgifva de skäl jag till thenna sökte förmåns vinnande anser mig äga, och med Högackning har äran förblifva

Högädle Råd Hus Rättens

ödmjuka tienare

Bengt Lidner.

Ansökningen var handskrifven och till rätten inlämnad af f. d. skådespelaren vid Stenborgska teatern, "Directuren för det privilegierade Renskrifnings Contoirt", Rutger Ludvig Söderberg, hvilken stundom betjänade allmänheten som rättegångsbiträde. Han tyckes till och med ha undertecknat Lidners namn.¹

Den bifogade förteckningen på skuld och tillgång hade detta utseende:

Skuld.

Enligt löpande Skuldsedel till Handlande Juden David Levi	Rdr 225: —
D:o D:o till H. Coopvaerdi Capitaine L. Prytz	» 105: —
D:o till Sedelhafvaren	» 18: 32
D:o D:o	» 8: 32
Diverse smärre skulder tillsammans, circa	» 22: —
	<u>Summa Rdr 379: 16</u>

¹ Nedtill på akten är af annan hand antecknadt:

»*Secreteraren Bengt Lidner.*

Bor framom Hötorget till höger uti första gränd huset N:o ».

L. bodde enl. 1791 års taxeringslängd i nuvarande n:r 33 Appelbergs- o. 5 Stora Badstugatan.

Tillgång.

- 1 gl. Bireau.
- 1 liten gl. Spegel.
- 1 g:lt söndrigt svart skrifbord.
- 1 D:o Sängställe.
- 1 g:lt Hår Bollster.
- 3:ne gl. Hufvud Dynor med Hår uti.
- 1 par gl. Blångarns Lakan.
- 1 gl. Coffert.
- 2 st. gl:a Stolar.
- 1 st. gl. Natt Comode.
- 1 gl. Vägga, med deruti varande späda Barnets Sängkläder.
- 1 liten gl. gryta.
- 3:ne gl. Söndriga tallrickar.
- 2 gl. Tennskedar.
- 1 gl. Ljusstake.
- 1 st. Ljussax.

Under edelig förbindelse upgifvit, betygar

Stockholm den   Januarii 1791.

Bengt Lidner.¹

Listan på tillgång är rätt märklig och lämnar ett talande bevis för hur eländigt det måste ha varit beställt för paret Lidner. Som man ser, utgjordes hela linneförrådet af ett par gamla lakan och servisen af en liten gryta samt 3 söndriga tallrickar och 2 tennskedar, hvilket allt, liksom samtliga bohaget, med undantag af en ljussax, särskildt kännetecknas genom anförande af att det vore gammalt. — Öfriga tillhörigheter i boet voro, som här nedan skall visas, pantsatta.

Till proklamadagen d. 8 augusti 1791 lät Lidner genom sin fullmäktig till rätten inlämna en skrifvelse af följande innehåll:

Högädle Ädle och Högäcktade Herrar Borgmästare och Råd.

Å inställelse dagen för samtelige Mine Herrar Creditorer, att sine fordringar upgifva och beediga, får jag ödmjukeligen itterera under min svåra och långsamma sjukdom, hvad jag förut anfördt, för att vid någon bättre eller någorlunda hälsa, närmare få mine skäl och ordsaker upgifva.

¹ Allt handskrifvet af Söderberg, äfven L:s namn, som det vill synas. Likaså ombudsfullmakten för den förre.

Förväntar mig så väl Högädle Rådhus Rättens, som mine Herrar Creditorers grace, samt med all vördnad framhårdar

Högädle Rådhus Rättens

ödmjuka tjenare
Bengt Lidner.¹

På inställedagen hade fem fordringsägare infunnit sig:

Kronouppbördskommissarien Arrhenius för 1790 års af "skrifvaren" Lidner obetalda utskylder, tillsammans 4 rdr 42 sk. 10 rst. specie;

Revisorn Gustaf Nordman, som bevakade en fordran från förra konkursen af 16 rdr, som blifvit genom rådhusrättens dom d. 30 juni 1788 fastställd till betalning, samt

Exekutionsbetjänten Nils Sjöborg.

Den sistnämnde motiverade sin inför rätten beedigade fordran genom följande skrifvelse:

Högädle Ädle och Högagtade Herrar BorgMästare och Råd!!!

Som Herr Secreteraren Bengt Lidner och dess Fru Eva Hastfer, ej uppgifvit mig som fordringsÄgare i sin Concours, får jag härmed anmäla, at jag hos nämde Herrskap äger en fordran af Sjuttjo Njo Riksdaler Nitton skillingar och 6 runstycken Specie, hvarföre jag innehafver ej på långt nära motsvarande underpant, enligt bifogade Afskrifters innehåll och utvisande.

Hvarföre jag ödmjukeligen anhåller Högädle Rådhus Rätten måtte ålägga herr Lidner och dess fru at af mig inlösa sine hos mig Pantsatte Persedlar och betala den Laga utfäste Räntan å 6 procent, skulle de dertil förklara sig oförmögne, Afstår jag de Pantsatte persedlarne til de öfrige Borgenärerne, emot lösen, och skulle de deremot ej villa Gifva lösen, förbehåller jag mig i natura behålla det jag i handom hafver; och ärsättning för domlösen härstädes.

med Vördnad förblifver
Högädle Rådhus Rättens

Aller Ödmjukaste Tjenare
N. Sjöborg
Executions Betient.

Som bilagor medföljde afskrifter af de sidd. 5 och 6 anförda reverserna af d. 9 november 1789 samt d. 7 juni 1790, hvilka båda blifvit

¹ Allt handskrifvet af Söderberg, utom möjligen namnteckningen.

presenterade i k. slottskansliet tio dagar före den, då Lidner ingaf sin cessionsansökan. På den förra skuldsedeln hade han nu antecknat: "Hypoticerats min hos Herr Handlanden Wessman på Söder stående Vagn¹ och de Klädespersedlar som på Listan N:o 55 äro upsatte, äfven de Selar och Remtyg som vagnen tillhör".

Den åberopade listan N:o 55 lyder så:

Nota på de lösöre Persedlar Herr Secreteren Bengt Lidner och dess Fru Eva Hastfehr hos mig Pantsatt.

		Rdr	sk.	rst.
1789.	1 Control. Silfver Säckertång 1 D:o Theesked 3 $\frac{1}{2}$ lod...	»	1: 20	—
	14 St. Servietter	»	3: 24	—
	2 st. Borddukar	»	4: —	—
	2 st. Lintyg	»	1: 9	—
	1 Klädes Räck	»	5: —	—
	1 Sticktygs väst	»	1: —	—
	2 randiga Nettelduks Kjolar och 1 D:o Koft	»	2: —	—
	1 vit Kyperts Kjol och tröja	»	2: 24	—
	1 Ros. röd Taftsstubb och 1 tröja	»	5: —	—
	15 al: blått och vitt bom. tyg Sytt med Silke	»	5: —	—
	1 Gul målad Coffert med lås och beslag	»	2: —	—
	1 Svart Fruentimers tafts Klädning	»	10: —	—
1790.	1 Solfjäder i foder	»	1: —	—
	1 Ros. röd tafts Kjol och Koft, 1 foder med silfver- fingerborr och syringar, 1 gl. linne	»	5: —	—
	1 Schapoba hatt af taft	»	— 16	—
	1 Svart Klädes Jacka, 1 handduk	»	5: —	—
	1 Silfver Theesked	»	— 16	—
	1 Par fina lakan, 3 skjortor	»	3: 24	—
	1 Grå borderad Siden väst	»	1: 8	—
	1 Mörkblå Klädes Surtout en handduk	»	2: 24	—
	1 gl. Svart tafts Salopp, 1 handduk	»	2: 24	—
	1 Pistolett Guldring, 1 lakan	»	— 24	—
	1 gl. Grönt tafts Sängtäcke, 2 Örngotsvahr, 1 Svart halsduk	»	2: 24	—
	1 Serviette	»	— 12	—
	1 Svart flors hufva	»	— 24	—

Transport Rdr 67: 33 —

¹ Endast två månader förut fanns hypoteket hos en annan person, som ses af anteckningen till samma revers, sid. 5.

	Rdr	sk.	rst.
	Transport	» 67:	33 —
	1 vit Lif-Klädning	»	1: — —
	1 Skjorta	»	— 24 —
	1 Vagglakan, 1 par lärftsbyxor	»	— 24 —
	1 Nattröja, 1 par Callsonger	»	— 24 —
	1 Lintyg	»	— 24 —
	1 stor furu Kista	»	— 24 —
1791.	1 Vagglakan, en hatt	»	1: — —
	1 Grön fruntimers Klädes Surtout, 1 Näsduk	»	4: — —
	1 Grön Klädes Jacka, 1 par grofva lakan, 1 örngots vahr	»	1: 20. 11
	1 liten Theeduk	»	1: 3. 6
	för Charta vidimat. och Stäm:pengar vid Kongl. Slotts Cancelliet utbetalt	»	— 26. 2
			<hr/>
	Summa Rdr	79:	19 sk. 6 rst. ¹

Noch tilkommer:

N. Sjöborg.

Chartor och vidimat. vid Rådhus

Rätten vid ingifvningen 7 sk. 11

Suman 79: 19. 6

Af denna ytterst märkliga specifikation synes framgå, att ända sedan Lidner som äkta man återkommit från Finland och till dess han för andra gången cederade bonis de båda makarnes garderob, åtminstone till stor del, kanske *största* delen och diverse bohagsartiklar samt till och med barnets vagglakan måst pantsättas.

De båda i skuldförteckningen upptagna borgenärerna, handlande juden David Levi och kofferdikaptenen L. Prytz, af hvilka den senare ej kunnat af stadstjänarna anträffas med kallelsen, hade, ehuru fordringarna uppgingo till jämförelsevis afsevärda belopp, icke infunnit sig på inställedagen. Så ej heller de icke namngifna.

Rådhusrättens dom föll d. 14 december 1791. Rätten, som icke funnit, att några sådana skäl blifvit af "Sekreteraren" Lidner för afträdesförmån anförda, hvilka kunde verka befrielse från gäldens betalande, pröfvade skäligen ålägga honom, "att med allt hvad

¹ Summan utgör rätteligen 79 rdr 11 sk. 7 rst.
men blir med tillägget — 7 » 11 »
      = 79: 19. 6.

han nu äger samt framdeles ärfva och förvärfva kan, till fulla gälden och hvad nu i betalningen brister hos samtliga sine borgenärer, som honom den sökta befrielsen bestridt, ansvara“.

Därefter blefvo borgenärernas “för ständige förklarade“ fordringar fastställda i följande ordning:

Exekutionsbetjänten Sjöborg,

Kronouppbördskommissarien L. D. Arrhenius samt

Revisorn Gustaf Nordman.

De borgenärer däremot, som på inställelsedagen uteblifvit och ej anmält sina fordringar, förklarades förlustiga all rätt till vidare talan.

Måne fordringsägarna voro mera förhoppningsfullt stämda nu än vid förra konkurstillfället?